

Teatrul Dramatic „Bacovia” din Bacău

■ ACEȘTI ÎNGERI TRIȘTI

de D. R. Popescu

Data premierei: 12 octombrie 1975.
Regia: VICTOR TUDOR POPA. Scenografia: T. TIL. CIUPE.

Distribuția: ȘERBAN CELEA (Ion); GHEORGHE SERBINA (Marcu); IOANA ENE-ATANASIU (Ioana, nevasta lui Marcu); DORU ATANASIU (Petru); DORINA PAUNESCU (Silvia); MIRCEA ISĂCESCU (Tatăl lui Ion); TITOREL PATRAȘCU (Cristescu).

Sînt șase ani de cînd *Acești îngeri triști* s-a reprezentat în tîia oară. De atunci, piesa — publicată, premiată, jucată fără întrerupere pe nenumărate scene — își demonstrează vitalitatea și vigoarea. De prisos, așadar, a reevalua această lucrare mult comentată, unanim îndrăgită, reprezentativă pentru scriitorul înflăcărat și sincer-patetic a cărui operă dramatică îmbogățește alt de original creația pentru scenă a ultimilor ani. Ne rămîne să observăm prospețimea piesei, mereu evidentă, cu fiecare reluare pe indiferent care scenă, să constatăm cu nedismulată satisfacție că, arătîndu-se eu adevărată literatură dramatică și nu subprodus, trăiește dîncolo de marginile stagiunii în care s-a născut; că mesajul ei de aspirație către puritate și frumusețe, de vehementă împotrivire lichelismului, oportunistului, carierismului se păstrează strălucitor și limpede ca un metal rar.

Împrejurările au făcut să vîd spectacolul Teatrului „Bacovia” cîva timp după premieră, la un matineu, în mijlocul unei săli de elevi. Împrejurările m-au favorizat, pentru că am putut vedea cît amplu și grav ecou trezește în tineri o piesă despre ei înșiși, cum se ascultă și cum se înțelege o dezbatere despre dragoste, despre frumos, despre puritate, despre intransigența de esență revoluționară, despre combativitate. Repet, împrejurările m-au favorizat, pentru că nici un examen critic nu poate fi mai sever, nici un diagnostic, mai exact, decît comunitatea creată imediat între scenă și tinerii spectatori, comunitate care a izgonit indiferența,

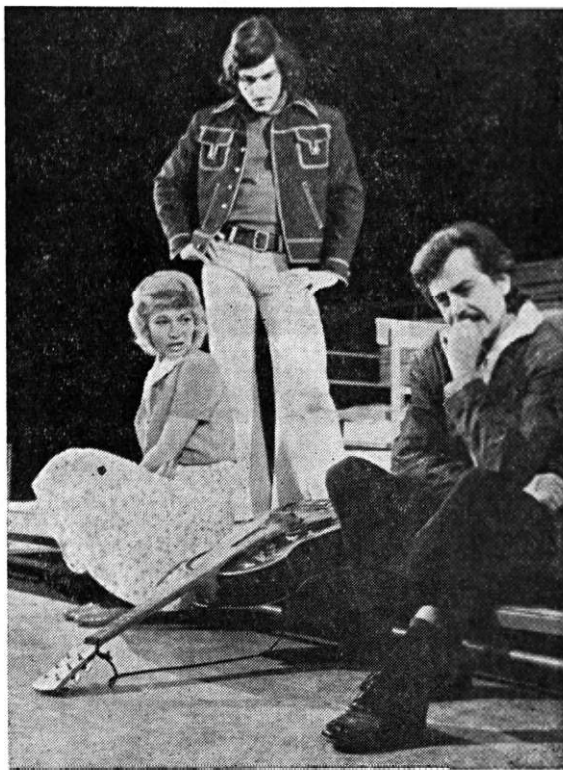
provoacă reacții de o cuceritoare spontaneitate și de o subliniată inteligență a sălii.

E și meritul spectacolului bîcîoan, realizat de clujeni Victor Tudor Popa și T. Th. Ciupe, spectacol care transcrie scenic cu limpezime și aleasă simplitate textul, într-un spirit deloc polemic cu alte versiuni scenice, dar hotărît competitiv, cu serioase șanse de reușită în competiție de partea lui Victor Tudor Popa și a echipei sale.

Se cuvine să ne reamintim și să consemnăm că regizorul Victor Tudor Popa (a cărui activitate se desfășoară deloc zgomotos, cu un fel de modestie proprie și nedreaptă indiferență a altora chemați să-i cîntărească valoarea), că regizorul Victor Tudor Popa, așadar, are în bilanțul său bogat o impresionantă sumă de spectacole cu piese românești contemporane. Și știm cîtă responsabilitate își asumă un regizor de fiecare dată cînd alege o piesă românească, cînd își propune s-o impună opiniei teatrale și spectatorilor. E adevărat că regizorul a găsit la Bacău o trupă cu care s-a conjugat perfect.

Am regăsit aici pe Șerban Celea, proaspăt absolvent al Institutului, talent remarcabil,

Dorina Păunescu (Silvia), Șerban Celea (Ion) și Gheorghe Serbina (Marcu)

nu suficient pus în valoare în producțiile Studiolui de teatru. Tinărul actor îl interpretează pe Ion cu o profunzime și o inteligență scenică remarcabile, subliniindu-i fondul bun, curat, justificându-i izbucnirile de revoltă, explicându-i tristețile, arătându-i candoarele, gingășiile, sensibilitățile. Interpretul realizează un portret complex, cu o foarte diversă gamă de mijloace lăuntrice, care dezvăluie o natură generos dotată și anunță un actor de frumoase perspective.

Silvia este interpretată de Dorina Păunescu, actriță care reia pentru a treia oară rolul, după spectacolele de la Oradea și Botoșani. Îl reia îmbogățindu-l, marcînd cu finețe tristețea personajului său, arătînd sensibilitate și lirism, dar avînd un fel cam forțat, parcă dialectal, de a rosti replicile, care, drept să spun, deranjează.

Corect, deși parecă ușor uniform, a fost Gheorghe Serbina, interpretul lui Marcu. Cu măsură, echilibrat între haz și amărăciune, Doru Atanasiu îl înfățișează pe Petru. Ioana Ene-Atanasiu și Mircea Isăcescu sînt interpreți cuminiți ai personajelor lor, Ioana și Tatăl lui Ion. O frumoasă apariție are Titorel Pătrașcu, actor laborios și meticolos, interpretul lui Cristescu. În ansamblu, o echipă bine omogenizată, în care se face simțită unitatea de vederi și de aspirații. Iar spectacolul este un moment remarcabil, sub toate aspectele, al stagiunii băcăoane.

Virgil Munteanu

Ioana Ene-Atanasiu (Ofelia de Santa)
și Stelian Preda (Don Enrique Alvar
de Haro)

■ UMBRA CITADELEI

de Emmanuel Roblès

Data premierei: 18 octombrie 1975.
Regia: I. G. RUSSU. Scenografia:
VASILE JURJE.

Distribuția: MIRCEA BELU (Guillermo Juarez, colonel); CONSTANȚA ZMEU (Manuela Juarez); STELIAN PREDĂ (Don Enrique Alvar de Haro); ROMEO MUȘTEANU (Don Diego); IOANA ENE-ATANASIU (Ofelia de Santa); MIHAI DRĂGOI (Anselmo); LIVIUS RUS (Julian); DORU ATANASIU (Lorenzo); SICA STĂNESCU (Cristobal Florenz); GHEORGHE SERBINA (Gaspar Miranda).

La puțin timp după deschiderea stagiunii cu *Acești îngeri triști* — spectacol care onorează colectivul băcăoan — Teatrul „Bacovia” a prezentat în premieră pe țară o piesă mult mai puțin cunoscută a binecunoscutului dramaturg francez Emmanuel Roblès, *Umbra citadelei*; mult mai puțin cunoscută decît răspinditele romane *Înălțimile orașului* și *O primăvară în Italia*, decît comedia *Porfirio*, în sfîrșit, decît *Montserrat*, dramă cu o glorioasă carieră pe scenele românești.

Montserrat înfățișa, după cum bine ne amintim, acțiunile represive ale coloniștilor spanioli împotriva creolilor ridicați la revoltă de Bolivar. Ceea ce era demn de reținut, revoltații găseau sprijin și simpatie în chiar rîndurile armatei lui Ferdinand al VII-lea. *Umbra citadelei* vizează același început de veac nouăsprezece și continuă într-un fel *Montserrat*, pentru că are în vedere, în principal, starea de spirit din rîndurile ofițerilor spanioli, sciziunea armatei, provocată de concepții antagonice. Scrisă la scurt interval de timp după *Montserrat*, *Umbra citadelei* își mută acțiunea pe pămîntul Aragonului invadat de trupele lui Napoleon și își dezvoltă conflictul pe fondul luptei pentru libertate și independență pe care o purta poporul spa-